

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. április 10.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MEGELŐZŐ KEGYELEM

Énekek: 118,7; 657; 469,2.3; 470

Lekció: Jelenések 6.

Alapige: Jelenések 6,1-2

És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!” És láttam: Íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.

Imádkozzunk!

Ó, Urunk, bárcsak igaz lenne ennek az éneknek minden sora ránk nézve, hogy valóban mélyen meghajlunk színed előtt, mert elismerjük és ismerjük a te felségedet, nagyságodat, dicsőségedet, erődöt, hatalmadat, és megismernénk ezáltal a mi gyengeségünket, kicsinységünket, alávetettségünket, alárendeltségünket, és elismernénk, hogy te vagy Úr életünk felett.

Bocsásd meg nekünk, Urunk, hogy olyan nehezen sikerül ez a meghajlás, ez a térdre rogyás. Bocsásd meg, Urunk, hogy mi olyan sok göggel bírunk. Megvannak a magunk elképzelései, a magunk vélt igazságai. Megvannak előítéleteink, gondolataink, és nem akarunk engedni még neked sem.

Segíts, Urunk, porba hullani most is előtted. Segíts, kérünk, hogy miközben porba hullunk, felnézzünk a hitnek szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra. Aki igazán nagy mélységbe jött el utánunk. Aki ennek a mélységnek minden gyötrelmét, kínját, átkát elhordozta, és egész földi életében

MEGELŐZŐ KEGYELEM

szenvedett, legfőképpen annak végén, a Golgotán. Azért, hogy minket a nagy mélységből kiemelve eléd állítson, térdre hullva hódolásra készteszen, és azt a vágyat adja a szívünkbe, hogy eleped a lelkünk utánad, ó, élő Isten.

Köszönjük neked a kegyelmet, amely hordozott bennünket az elmúlt héten is. Köszönjük, hogy örömben és bánatban hozzád futhattunk, előtted borulhattunk le, tőled kérhattunk segítséget, hogy könyörülj rajtunk, mert mindig érezzük a gyengeségünket.

Köszönjük, hogy egybehívtál minket most ide e helyre. Szent e hely, de kérünk, legyenek szentek, kik e házban megjelentek. Kérünk az igéért. Adj előtte alázatot igehirdetőnek és igehallgatóknak egyaránt. Hadd kiáltsuk: szólj, Uram!

Köszönjük, hogy mindig azzal az igénnyel jössz, hogy meghalljuk a te igédet. Ne csak halljuk, hanem meghalljuk, és ha meghallottuk, akkor megcselekedjük.

Szentlelked segítségét és erejét kérjük mindehhez, Urunk, most is.

Ámen.

Igehirdetés

Azért örültem nagyon ennek az igének, hogy Isten a szívemre helyezte, mert gondolom, sokan úgy vannak a gyülekezetből, amikor a napi igét olvassák, hogy legszívesebben átugranák a Jelenések könyvét, és igen várják ennek a könyvnek a végét, valami érthetőbbet, valami megfoghatóbbat szeretnének. Kértem az Urat, hogy adjon nekünk üzenetet ebből az első két versből, mert a nyolc verset csak azért olvastam, hogy az első két verset be tudjuk helyezni a szövegkörnyezetbe.

Kértem az Urat, adjon üzenetet, hogy biztassam és bátorítsam a testvéreket ezáltal is, hogy ha valamit megértenek a prédikációból, akkor a Jelenések könyvét több bátorsággal, több buzgósággal olvassák, mert valóban nehéz irat. A sorok közt kell olvasnunk és értenünk azt, amit üzeni akar nekünk az Úr, de közben ne felejtsük el, hogy rész szerint van bennünk az ismeret. Ne is törekedjünk arra, hogy mindent tökéletesen és teljesen megértsünk. De törekedjünk mindig az egyszerű magyarázatra. Arra az egyszerű üzenetre, amit Isten ad nekünk belőle.

Elmondom a testvéreknek, hogy itt és hasonló, nehezebben érthető igék magyarázatánál kell alkalmaznunk azt az elvet, hogy amikor egy bibliai igének az értelme előttünk homályos, nem olyan nyilvánvaló, akkor azt mondták reformátor eleink is, hogy a Bibliából nézzünk meg olyan igéket, amelyek abban a témában, abban az üzenetben viszont nagyon egyértelműek, világosak. Mert akkor az fogja magyarázni nekünk a kevésbé érthető részeket is.

Megint itt vagyunk ennél a reformátori elvnel, hogy a Szentírás egész üzenetét nézzük, és ígét ígével magyarázunk.

A Jelenések könyvének összefoglaló üzenete a számunkra — ahogy ezt a mai napon is fogjuk látni — az, hogy az üdvtörténet eseményeinek irányítója maga a szabadító Úr. Elénk tárja, hogy a bűn rontása mivé tette a világot, az embert. Nélküle mivé lesz az emberiség történelme. De arról is biztosít bennünket, hogy az Ő kegyelme és hűsége nem fogyatkozott el. Ő irányít mindent, és Ő a kegyelem eszközeinek és az ítélet eszközeinek is az Ura.

Bizonyára figyeltétek, amikor olvastam: a második, harmadik és negyedik ló, amikor kijön, azt olvassuk: adaték annak. Nem azt tesznek tehát, amit akarnak, hanem azt, ami nekik megengedettik.

A hat pecsét feltörése következik. Ebben a mostani 6. fejezetben van leírva a mai ígékben. Később találkozunk a hetedik pecsét feltörésével, és az előző fejezetből láthattuk, hogy ki méltó ezeket a pecséteket feltörni.

János már egészen kétségbeesik, amikor azt látja, hogy senki nem méltó, hogy ezeket a pecséteket feltörje, és akkor azt olvassuk: egy a vének közül monda nékem: ne sírj, mert győzött a Júda nemzetségéből való orozlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétjét.

Ki méltó? Csak Jézus.

Pedig ott a mennyben igen prominens személyek vannak, akik földi életükben igencsak a hit hősei voltak: Mózes, Illés, Ábrahám és még sokan. Most név szerint csak azokat említem, akikről a Biblia egyértelműen mondja: ott vannak. Hiszen olvasunk erről ígéket. De senki nem méltó, még ők sem, csak egyedül Jézus Krisztus, a megöletett Bárány. Azért, mert Ő végezte el a megváltás nagy munkáját. Őbenne engeszteltetett meg az Atya, és azt hirdeti nekünk az ige: Istentől eltervezett, Jézus által megvalósított üdvterv részesei vagyunk.

Isten által eltervezett — erre utal a hét pecsét. El van tervezve, le van írva, és amikor Jézus Krisztus feltöri ezeket a pecséteket, akkor az azt jelenti, hogy Ő valósítja meg azt, ami meg van írva ebben a tekercsben. Megvalósítja az üdvtervet.

A többi pecsétről is érdemes lenne beszélni, hogy a feltörése után mit látunk, de úgy éreztem, hogy inkább erről az elsőről kell nekünk beszélnünk. „És láttam, mikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!” És láttam: Íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.”

Sokat dilemmáznak az írásmagyarázók, hogy mi lehet ez. Gondolom, a testvérek is olvastak dolgokat, magyarázatokat erről: mi lehet ez a fehér

ló, ki az, aki azon ül, mit jelent, hogy íj van a kezében, korona adatott neki, és kijött győzve, hogy győzzön.

Ireneus, Augustinus és Bullinger — igen nagy nevek az igehirdetésben. Ők azt mondják: Jézus Krisztusról van szó, úgy, ahogy a 19. fejezetben is. Ott meg is nevezi a Biblia, hogy a rajta ülő a hű és igaz, akinek szemei olyanok, mint a tűzláng — egyértelmű, hogy Jézus Krisztusról van szó. Itt is azonban valószínű, hogy róla van szó, vagy az evangélium ügyéről, vagy az evangélium hirdetése és Isten ítéletének előkészítéséről. Mindenképpen erre utalnak ezek a kifejezések: fehér, ami az isteni, a tisztaság, igazság jelképe; hogy korona adatott neki: hatalom, az Úr Jézusé a hatalom; és kijött győzve, hogy győzzön. Tehát már győztesként jön ki Istentől.

Majd egyszer megtudjuk, hogy miről szól ez, bár ott már a színről-színre látás csodájában tudjuk látni a megöletett Bárányt, Jézus Krisztust, de ennek az igeversnek egynéhány üzenetét nézzük meg, hogy mit jelent nekünk mindenképpen a Biblia egészének a fényében.

Az elsőt így fogalmaztam meg: ez elsősorban arról szól, hogy Isten nem fenyeget bennünket, hanem figyelmeztet. Az egész Jelenések könyve egy nagy figyelmeztetés. A hitetlen ember számára lehet, hogy fenyegetésnek tűnik, de a mi számunkra legyen figyelmeztetés. Mi fog jönni? A hívó számára az, hogy mi fog jönni, az tulajdonképpen azt jelenti: mire kell készülnöm. Ami jönni fog, az engem nem fog készületlenül érni. Hogyan készüljek majd azokra az eseményekre, amelyek be fognak következni. Azért sem fenyeget Isten, mert Isten nem fenyeget. A fenyegetés azt jelenti, hogy valami rossz következik. A figyelmeztetés azt jelenti: valami rossz következhet. De a figyelmeztetésben még nincs benne az, hogy mindenképpen el fog következni egy rossz. A fenyegetésben inkább benne van az, hogy el fog következni egy rossz.

A figyelmeztetés arra irányul, amire a Bibliának minden ilyen figyelmeztetése: térj meg! Tarts bűnbánatot! Szeresd az Urat, a te Istenedet! Jöjj vissza, jöjj haza! Jöjj az atyai házba! — Ez a figyelmeztetés, és majd meglátjuk, hogy szépen benne van ebben az igében.

Azt mondja ez a szentírásbeli szakasz, hogy elsősorban először a fehér ló jön. Ezért kell mindenképpen a fehér lovat nekünk úgy értenünk, hogy a kegyelemnek, az evangéliumnak a jele. Mert az egész Szentírás azt tárja elénk, hogy először mindig az Isten kegyelme jön a bűnös emberhez. Mielőtt eljönne az ítélete, a büntetése, mielőtt eljőnének a nehézségek, mielőtt eljönne a fekete ló, a vörös ló, a sárga ló, az előtt eljön a fehér ló, azért, mert Isten azt akarja mondani, hogy az Ő hűséges szeretete könyörölni akar az emberen, és ezért mindig küldi a hírnököket, a prófétákat, legutoljára az Ő Fiát, Jézus Krisztust, hogy „aki hisz Őbenne, az ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Így volt ez, amikor Sodoma összeomlott. Először jönnek az angyalok és mentenek embereket. Így volt ez, amikor Ninive ítéletét tervezi az Úr, de előtte elküldi ezt a huncut prófétát, Jónást, aki menekül, de végül is engedni kell a küldő szónak. És elmondja: még negyven nap. Figyelmeztetés. Ha úgy olvassuk, fenyegetés: elpusztul Ninive. De ha a mondat első felét komolyan vesszük: még negyven nap, abban benne van a kegyelem, a figyelmeztetés.

A Máté 24,14 is ezt magyarázza. És az Isten országának evangéliuma hirdettetik az egész világon bizonyságul minden népnek, és akkor jön el a vég — mondja az Úr Jézus Krisztus. Tehát először hirdettetnie kell az evangéliumnak. Ezért az első pecsét feltörésekor, íme, egy fehér ló jött ki.

Az ige második üzenete, hogy egy fehér ló jött ki.

Nem tudom, figyelitek-e és értitek-e, hogy mi van ebben a csodálatos két szóban: jött ki? Az emberi életnek a lehetősége mindig a mennyből indul ki. Soha nem úgy van, hogy a földtől a mennyig, hogy valamilyen emberi kezdeményezés indul ki, hanem úgy van: jött ki. Tehát mindig a mennyből indul el.

A mennyből indul el az, amit az angyalok hirdetnek karácsonykor: dicsőség a magasságban Istennek, és az emberekhez jóakarata. Az Isten jóakarata, békessége. Amikor az ember akart az Istenig jutni, az már Bábelnél csődöt jelentett. Ez azt jelenti, hogy Isten jött ki. Istentől elkészített dolgok vannak a mi számunkra.

A Jelenések könyve mondja ezt: a mennyei Jeruzsálem is alászáll a mennyből, mint egy férje számára felékesített mennyasszony. Ezt mondja a Jelenések könyve: a jó dolgok, azok onnan, a mennyből jönnek. Minden jó adomány és tökéletes ajándék onnan felülről, a mennyből száll alá. Egy fehér ló jött ki.

Az Ószövetségben vannak olyan igék, amikor az ember felnéz az égre és azt mondja: mikor nyílik meg? Azt mondja valaki az Ószövetségben: ha csak az Úr ablakot nem készít az égen... Be van zárva a menny. Az Ószövetség hívői vártak egy nyílászárót, hogy majd kinyílik egy ablak, kinyílik egy ajtó. És ezt a Zsidókhoz írt levélben is és az evangéliumban azért olvassuk. És még az sem lényegtelen, hogy a templom kárpitja fölétől az aljáig hasadt meg, és nem úgy, hogy az aljától fölfelé. Mert a kárpit nem hasadhat meg alulról. Az Istenhez való menetelünk nem lehetséges, csak ha Ő akarja. Senki sem jöhet Istenhez, ha nem vonzza az Atya — mondja Jézus Krisztus. Ha nem jön egy mennyei vonzás, egy nagy mágneses erő a mennyből, amely felemeli az embert az Istenhez.

Mi azt énekeljük: tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok. Majd erről is lesz szó. Mert bennünket köt s lehúz még régi csüggedésünk. És a halott semmire nem képes. Onnan felülről kell jönnie valakinek. Az ir-

galmasságnak, az evangéliumnak. Az örömhírnek. Hogy rajta lovas van, az azt jelenti, hogy az Isten evangéliuma soha nem személytelen. Mindig személyhez is kötött.

Tehát nem úgy van, hogy jön egy ló, és nincs rajta senki. De nem azt mondja nekünk a Szentírás, hogy az Isten evangéliuma személyhez kötött is? De igen! Gondoljunk csak arra az igére: Mi módon hallanának, ha nincs, aki szólja az evangéliumot? Ha nincs, aki mondja az evangéliumot? Hogyan jutott volna hitre Lídia, ha az Isten nem küldi oda Pál apostolt? Meg a Filippi börtönőr? Ha Pál nem látja a látomást, hogy 'jőjj és segíts nekünk Krisztussal és az evangéliummal'. És elmegy oda, hogy hirdesse a Krisztust. Mert az evangélium az úgy fog megjelenni, hogy valaki viszi. Mily szépek (Ézsaiás könyve), annak lábai, aki örömhírt hirdet.

És miért a lábak szépek? Mert azok viszik az evangéliumot. Azért szépek a lábak, mert valaki elhozza az Isten örömhírét. Ezt jelenti, hogy egy lovas ül rajta. Nem személytelen az evangélium, mert Isten azt mondta: ez hitből hitbe (Római levél), szívből-szívbe terjedjen. Mert „aki a lovon ül”, azt jelenti, hogy amikor viszem az evangéliumot, akkor az először is nekem kell, hogy jelentsen személyes örömhírt. Az én személyes szabadításomnak az örömhíre. Össze vagyok kötve. Ló és lovasa össze van kötve. A hívő ember is össze van kötve az evangéliummal.

Adja meg az Úr, hogy ezt lássuk benne. Isten által elkészített lehetőség jön felénk. Isten által elkészített kegyelem jön a földre az ember felé.

Azt lássuk meg harmadszor, hogy mit jelent, hogy adatott neki korona. Úgy olvassuk az igében: „adaték néki korona”. A korona a Szentírásban a hatalomnak a jelképe. Az uralkodásnak a jelképe. Ez azt jelenti, hogy ilyen nagy hatalomra van szükség, hogy Jézus Krisztus a bűnből szabadítson. Bennünket csak ilyen hatalom tud a bűnből szabadítani, akinek adatott hatalom. Aki azt mondja magáról: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.” Mert mit jelent ez? Azt, hogy a bűnös ember olyan erős hatalomnak az uralma alatt él, hogy onnan csak egy még nagyobb hatalom tudja megszabadítani. — Ezt mondja a Szentírás.

Erős fegyveres az, aki őrzi a bűnös ember szívét. De eljön a még erősebb fegyveres. Ilyen nagy hatalom kell, hogy bennünket szabadítson!

Emberekkel beszélgetve, mert sokakkal találkozunk, beszélgettünk valakiről egy másik hívő testvéremmel, akit mind a ketten próbáltunk Jézus Krisztushoz vezetni. Aztán megállapítottuk, mivel utoljára ő beszélt vele, és én is kérdeztem: mi a tapasztalat? Azt mondta: tudod, nagyon jó ember. Ugye ismerős ez a szituáció? Hát miből kell engem szabadítani? Milyen bűnöm van nekem? Én alapvetően jó ember vagyok. És akkor jön a felsorolás: ez, az, amaz, na az igen, az bűnös, az nagyon mélyen van. Na de én, én alapvetően jó vagyok.

Testvérek, kérdezzetek csak meg egy szabadult iszákost, egy szabadult narkózt, de kérdezzetek csak meg egy bűneiből szabadult embert, hogy micsoda hatalom tartotta őt fogva. Mert tulajdonképpen, aki nem látja meg azt, hogy milyen hatalom tartja őt fogva, az nem fogja meglátni azt, hogy milyen nagy hatalom, amely őt megszabadíthatná! Vagy később: milyen nagy hatalom szabadított meg engem.

Ha valakinek kétségei vannak efelől, akkor csak nyugodtan olvassa el a Római levél 7. fejezetét. Ott Pál apostol világosan leírja azt: nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt cselekszem, amit nem akarok. Micsoda hatalom tartja fogva az embert: nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt, amit nem akarok! Azt is mondja: amit gyűlölök. — Pál felsóhajt, hogy kicsoda szabadít meg e halálnak testéből?

Azért sóhajtott fel, mert ő meglátta azt a még nagyobb hatalmat, amely nemcsak rajta segített, hanem másokon is segíteni tud: Jézus Krisztusnak a hatalmát. Egy nagyobb hatalomnak kell beavatkoznia az életünkbe, hogy megszabaduljunk, leessenek bilincseink, és ne azt tegyünk, amit nem akarunk. Úgy mondjuk ezt: a bűnös ember nem tud nem vétkezni. Egy kényszer pályán mozog. Ez vagy látható, és az ember beismeri, vagy nem látható, de nyilvánvaló lesz.

A negyedik üzenete az igének azt mondja: kijött győzve és hogy győzzön. Először adatik néki a korona, és utána mondja az ige: kijött győzve, hogy győzzön. Pedig a korona, a jutalom akkor jár, mikor valaki már győzött. Ezért látjuk, hogy lehet, hogy Jézusról van szó, mert Ő jött ki már győzve eleve. És azért, hogy győzzön. Már Ő volt az, aki eleve győzött, azért, mert az Ő győzelme nem nagypénteken a Golgotán történt meg, hanem már a világ teremtése előtt megtörtént.

Kijött győzve. Csak az jöhet ki győzve, aki már győztes engedelmességével, szenvedésével, elégtételével. Ő már győztes, és újabb győzelmeket arat.

Mit jelent, hogy újabb győzelmeket arat? Egy énekverset hívok segítségül. Azt mondja az egyik lelki ének egy sora:

Szerelmed legyőzte szívemet.
Ujjongva dicsérem áldott neved.
Igen, Uram, ezt felelem,
Lelked, ha hív, s megyek.

És győzzön. Jézus Krisztus azért jött, hogy győzzön. Győzzön a te életed felett, és úgy fog győzni, ha legyőz tégedet a hatalmas és dicső Úr. Mert Ő azért jött, hogy győzzön.

Jézus Krisztus nem szenved vereséget. Azért, mert akinek az élete előtt Ő megáll, ott Ő győzni fog. Azért jött, hogy győzzön. Azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett. Olyan nem létezik, hogy Zákeus

MEGELŐZŐ KEGYELEM

ne szállt volna le a fáról, mikor Jézus azt mondja neki: Ma nékem a te háznádál kell maradnom. Olyan nincs, hogy Jézus akarja, megszólítja, de az ember nem akarja, mert Ő azért jött, hogy győzzön. — Ezt mondja az ige. Nagyon világos. Olyan nincs, hogy azt mondja a leánykának: „Néked mondom, kelj fel!” Olyan nincs, hogy a leány ne keljen fel. Amikor Lázárnak a sírboltja előtt megszólal Jézus: Jöjj ki! — Olyan nincs, hogy Lázár ne jöjjön ki. Mert Ő azért jött, hogy győzzön.

Ha Jézus téged megszólít, micsoda örömhíre az igének! Olyan nincs, hogy a bűnben maradj. Olyan nincs, hogy ne hulljanak le a láncok. Ha Ő szabaddá akar tenni téged a bűnből, a fertőből, a mocsokból, a napi elkövetett vétkekből, — olyan nincs, hogy Ő ne tisztítson meg, mert Ő azért jött, hogy győzzön. Mert neki van hatalma és ereje erre.

Igen, milyen csodálatos kép az örömhír előképe.

Röviden arról, hogy miért olvassuk, hogy jönnek még lovasok. Három lovas jön még. Erről csak röviden. A vörös ló, aki a békességet elveszi a földről, jön a fekete ló, és annak, aki rajta ül, egy mérleg volt a kezében, és jön egy negyedik ló, a sárga színű, és aki rajta ült, annak neve: halál.

Megint csak bibliai üzenet. Ott, ahol az Isten evangéliuma hirdette-tik, ott az ellenség is mindig munkába lát. Valahol hallottam ezt a mon-dást: ahol Isten templomot akar építeni, ott az ördög is épít egy kápolnát. Szerintem, ahol Isten templomot akar építeni, ott az ördög székesegyhá-zat akar.

Látjátok: kijött egy ló, az evangélium. Mi következik utána vagy vele együtt — mert nemcsak azt jelenti, hogy majd utána ezek jönnek, aztán az egyik eltűnik. Ezek egymás mellett is vannak. Háromszoros ellenséges-kedés.

Igen, ott, ahol az evangélium hirdettetik, vegyük tudomásul, ott, ahol valaki engedelmeskedni akar Jézusnak, ott, ahol Jézust dicsérik és ma-gasztalják, ott mindig jönnek támadások, kísértések. Ott mindig jön a kö-vetkező ló, hogy elvegye a békességet, a szeretetet.

Én azt is látom ebben, hogy azért is jön ki ez a három lovas, mert nem-csak az evangéliumot akarja megtorpedózni, hanem mert azt mondja: adaték annak... Tehát Isten adott ezeknek lehetőséget. Isten akkor ad le-hetőséget ezeknek az ítéletes dolgoknak, ha az evangéliumot visszautasít-ják. Jön a halál, jön a nélkülözés, jön a szegénység, az éhség, jön a hábo-rú. Testvér testvér ellen támad. *Mert amikor az evangéliumot visszauta-sítják, mire számíthat az ember? Az Isten ítéletére.*

Ezért is olvassuk: a lovas kezében íj van. Mert az íj jelentheti az ígét is. Gondoljatok a Cselekedetek 2. részére, amikor hallják Péter pünkösdi beszédét: „mintha szíven találták volna őket”. De jelentheti az ítéletet is. De *az evangélium egyszerre kegyelem és ítélet.* Azért, mert kegyelem azok-

nak, akik hisznek benne, mélyen meghajolnak az Ő színe előtt, de ítélet azoknak, akik visszautasítják. Az evangélium mindig öl és elevenít. — Így olvassuk az igében is. Az Istennek beszéde öl is és elevenít is, mert aki ellenáll annak, az meghal. Marad a halálban. Aki hisz annak: örök élete van.

Egyet nézzünk meg: az evangélium visszautasítása tehát mit von maga után? Nézzétek meg például, azt mondja itt az ige: „a négy lelkes állat közül egy mondja: a búzának mércéje 1 dénár, az árpának mércéje 3 dénár, de a bort és olajat ne bántsod!”

Ez azt jelenti, hogy rettenetesen drágán lehet kenyérhez jutni. A búzának mércéje 1 dénár, az árpának 3 mércéje 1 dénár, de a bort és olajat ne bántsod! Csak érdekességként mondom: azt jelenti tehát, hogy nincs kenyér, de a bor és olaj ára nem megy fel. Miért? Azért, mert bor és olaj van. Az értékes dolog. Tudjuk, hogy a Bibliában a gazdagságnak a jelképe, a jónak, a tehetőségnek a jelképe. De nincs kenyér.

Aki az evangéliumot visszautasítja, a fehér lovasát nem szereti, és az Isten kegyelmes aláhajlása semmit nem jelent neki, az így fog járni. Lesz bor és olaj, de nem lesz kenyér.

Megint egy bibliai példa: Amikor Józsefhez mennek a testvérei másodszor, és az apjuk azt mondja: menjete, vigyetek diót, mandulát, mézet, pénzt meg kétszer annyit. Van valamennyi dió, mandula, méz, pénz kétszer annyi, nem számít, de nincs kenyér.

Mit számít az, hogy mi van, ha nincs kenyér? A dióval nem lehet jólakni, a mandula nem mindennapi, a mézet sem lehet állandóan enni, és a pénz sem ehető. Mit ér, ha nincs kenyér?

Ma különösen ezt látjuk. A héten is voltam egy iskolában. Minden van, csak a kenyér nem kell. Csak a fehér ló ne jöjjön! Csak az evangélium ne.

Egyik iskolában szülői értekezleten voltam, ahol majdnem kaptunk 3 évi harc után 2 percet, hogy szóljunk. De mielőtt bementem a megbeszélte időre, már a szülőket el akarták engedni. Mégiscsak elmondtam azt, amit akarok. Éppen akkor mondta az igazgató, hogy mik lesznek: Lesz tánc, vízilabda, tehetséggondozás, stb. amikor én beszélek arról, hogy meg lesz hittanóra is, akkor látom a szülőkön: na, most már mehetünk. Mert mit ér?

A héten beszéltem valakivel, aki jó barátja az egyik kereskedelmi TV-csatorna tulajdonosának. Azt mondta a tulajdonosnak ez a közös barátunk: miért nem adtok az adótokon vallási műsorokat? Erre azt felelte a tulajdonos: jaj, rögtön lecsökkenne a nézettség.

Ha ezer részes szappanoperát adnának, akkor felmenne a nézettség, ahol kiderül, ki kinek a gyereke, amit addig nem tudtunk. Mindenki várja, hogy mikor derül ki, hogy fog kiderülni. Majd meglátjuk! De ha jön a vallási műsor, akkor? Tapasztaltam kórházban, itt-ott, amott. Sokszor úgy mentem be valahová, hogy hallgatták az emberek a rádiót. Amikor jött a

MEGELŐZŐ KEGYELEM

vallási műsor — nem tudták, hogy lelkész vagyok —, már tekerték is ki a nyakát a rádióknak a betegek. A hírek jöhet, politika jöhet, de mikor jön a fehér ló, az evangélium, mikor hallana az Istenről egy beteg, az nem kell. — Na, ezt jelenti a visszautasítás. És jön a fekete hó, és csodálkozunk.

Miért öli egyik a másikat? Jönnek a nehézségek. Miért van ez? Nem vesszük észre, hogy azért, mert visszautasítottuk az Isten kegyelmét, amely megjelent az élet kenyerében, a mi Urunkban, Jézus Krisztusban.

Olyan rettenetes dolog, amit most fogok mondani: Titusz császár és később Domitianus császár Kr. u. 92-ben elrendelte, hogy nem szabad szőlőt ültetni, mert már annyi szőlő volt. Ki kell vágni a szőlők felét, hogy helyettük gabonát termeljenek. Mert gabonát nem akartak termelni.

Olyan ellenállást váltott ki ez a rendelet a lakosság körében, hogy a császárnak vissza kellett vonnia ezt a rendeletet. Pedig Domitianus császárt nem úgy ismerjük a történelemből, hogy megmondott valamit, aztán meggondolta. Azt mondta a nép: nekünk a szőlő kell, nekünk a bor kell, nekünk a gazdagság kell. Nekünk nem kell kenyér.

Áldjon meg bennünket az Úr, hogy legyen kedves nekünk a ma is elhangzó evangélium. Hogy ez a fehér lovas, akinek íj volt a kezében, korona adatik neki és kijött győzve, hogy győzzön. Ma is száguld az egész világon. Nemcsak Budapesten.

Két-három héttel ezelőtt Debrecenben voltam az egyik gyülekezetben, és hálás volt a szívem ugyanezért: a fehér ló és lovasa száguldott is. És Koreában ahol (Püspök úr mondta péntek este), egy gyülekezetnek 20 ezer tagja van, és ennyien vannak az istentiszteleten. Református istentiszteleten. Amikor egy másik lelkész kollegám azt mondja nekem külföldről, hogy amikor Szöulban járt, azelőtt minden sarkon pogány templomok voltak, most meg minden sarkon református templom van. Nem csodálatos?

A Fülöp-szigeteken a 11. református templom épül. Van egy holland ingatlan befektető, aki a nyereségét arra adja, hogy a szigeten épít egy református templomot, ha gyülekezet alakul.

Csodálatos dolog, hogy ez a fehér ló lovasával együtt, az evangélium üzenetével, az Isten aláhajló kegyelmével száguld az egész világon! Ezt jelenti a Jelenések könyvének mai igéje. Gyönyörködj, csodálkozz, olvasd tovább! Kérd az Urat: „Te fejtetted meg nekünk, te hű szíveknek Atyja, kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.”

Imádkozzunk!

Nem tudunk elég hálát adni ezért a kegyelemért, Krisztusban mely felénk hajolt, Urunk. Azért a jóért, amit eltervezte a bűnbe esett embernek. A kényszerpályán, a bűn miatt kényszerpályán mozgó, loholó embernek, aki felőrli idegeit, erejét, szeretteit, kapcsolatait, elveszít mindent.

De köszönjük azt a nagyobb hatalmat és erőt, amely letéríthet erről a pályáról bennünket, sziklára állíthatja lábunkat, és ahol nem elveszítünk, hanem megnyerünk mindent Krisztusban és vele együtt, amit az Atya készített nekünk, az Őt szeretőknek.

Köszönjük az evangélium üzenetét, Urunk. Az evangélium tud talpra állítani, az evangélium tud nekünk valóban örömhírt mondani, hogy nem kell elveszni, van megmaradás, van megtartatás. Köszönjük neked, ha már hittünk az evangéliumnak. Segíts, hogy higgyünk, igazat adjunk neked. Alárendeljük életünket annak, akié a korona, akié a hatalom mennyen és földön. Őbenne maradunk, vele élünk örökkön-örökké.

Köszönjük, Urunk, hogy kezedbe tehetjük gyászolóinkat. Azokat a családokat, akik a héten álltak meg szeretteik ravatalánál. Imádkozhatunk azokért, akik ezután fognak majd megállni ravatalnál.

Köszönjük, hogy a héten ostromolhattunk téged, az eget, azért a fiatal testvérünkért, aki az intenzív osztályon fekszik. Köszönjük, hogy egész gyülekezetünk könyörgött és köszönjük, hogy meghallgattad imádságunkat és könyörgésünket.

Áldunk téged azért, hogy továbbra is az imádság ereje ott lehet az ajkunkon. Tudjuk, hogy nem abban van az erő, hogy mi imádkozunk, hanem abban, hogy te meghallgatsz bennünket. Áment tudunk mondani: igen, úgy van, úgy legyen!

Köszönjük a sok alkalmat, amely a mai napon is van. Áldd meg mindent az igehirdetéseket, az evangélium üzenetét. Csendes imáinkat is most.

Ámen.

Énekeljük a 470. éneket.

Damon's Psalmes, 1579.

1

Úr Jé - zus, nézz le rám, Jőjj,

mosd le bú - nö - met, Sok föl - di szen - ve -

dély kö - töz: jőjj, oldj fel en - ge - met.

2. Úr Jézus, nézz le rám, Gond és bú látogat;
Hű szolgád: ízleljem ígért, szent nyugodalmadat.

3. Úr Jézus, nézz le rám, Ne tévedhessek el;
A menny felé sötéten át te légy az úti jel.

4. Úr Jézus, nézz le rám, Ha nő a félelem, Ár zúg
és ellenség szorít, légy, Megváltóm, velem!

5. Úr Jézus, nézz le rám, Ha elvonult az ár, Te
szent derűd derítsen és az örök napsugár.

V. századi görög ének után.